

ميلاد مسعود امام محمدباقر(ع)

امام محمدباقر(ع)، امام پنجم شیعیان بنا به روایتی در سوم صفر سال 57 در مدینه منوره دیده به جهان گشود.



ميلاد مسعود امام محمدباقر(ع) در سال 57 هجری قمری

امام محمدباقر(ع)، امام پنجم شیعیان بنا به روایتی در سوم صفر سال 57 در مدینه منوره دیده به جهان گشود.

ولی این تاریخ، مورد اتفاق تاریخ‌نگاران و سیره‌نویسان نیست. زیرا برخی از آنان، میلاد با سعادت محمدباقر(ع) را اول ماه رجب سال 57 هجری قمری می‌دانند.

بیشتر مورخان گفته‌اند که سال تولدش 57 قمری بوده است. بنابراین وی چهار سال پیش از واقعه کربلا به دنیا آمد و همراه پدر بزرگوارش در این واقعه جان‌سوز حضور داشت.

پدرش امام علی بن الحسین(ع)، معروف به سجاد و زین‌العابدین، و مادرش فاطمه بنت الحسن المجتبی(ع)، معروف به ام‌الحسن و ام‌عبدالله می‌باشند.

چون تسب شریف امام محمد باقر(ع)، هم از پدر و هم از مادر به امام امیرالمؤمنین(ع) و فاطمه زهرا(س) می‌رسد، به ایشان علوی بین علویین و فاطمی بین فاطمیین گفته می‌شود.

امام محمد بن علی(ع)، مکتی به ابو جعفر و ملقب به باقرالعلم و باقرالعلوم می‌باشد.

این امام همام پس از شهادت پدر ارجمندش امام زین‌العابدین(ع) در سال 95 قمری، به مقام عظمای ولایت و امامت شیعیان نایل شد و پیروان اهل‌بیت(ع) را در آن دریای مواج سیاسی و نظامی عصر خویش و هرج‌ومرج‌های آخر حکومت امویان، به نیکی هدایت و رهبری کرد. با این که میان رحلت پیامبر(ص) و تولد امام محمدباقر(ع) به مدت 47 سال فاصله بود، در عین حال آن حضرت، سلام گرم و دلنشین پیامبر(ص) را از سوی جابر بن عبدالله انصاری دریافت کرد.

جابر بن عبدالله که یکی از یاران رسول خدا(ص) و از محبان اهل‌بیت(ع) بود، در سنین کودکی و نوجوانی امام محمد باقر(ع)، وی را در آغوش گرفت و سلام پیامبر(ص) را به وی ابلاغ کرد.

امام محمد باقر(ع) از آغاز زندگی تا شهادت خویش با 11 تن از خلفا معاصر بود که همه آنان، جز یکی از طایفه خبیثه بنی‌امیه بودند. سرانجام این امام همام در هفتم ذی‌الحجه، و به روایتی در ربیع‌الاول سال 114 قمری در 57 سالگی به وسیله زهری که ابراهیم بن ولید بن عبدالملک، در ایام خلافت هشام بن عبدالملک، به آن حضرت خورانیده بود، به شهادت رسید و در قبرستان بقیع، در کنار پدرش امام زین‌العابدین(ع) و جدّ مادری‌اش امام حسن مجتبی(ع) به خاک سپرده شد.